

Mezar Taşıyla Yeniden Sohbet

– saklı bahçe · 17 Ocak 2020

Şimdi yanına oturdum yaArdımda kaldı dünya..

Öyle kopuk, öyle silik

Siyah beyaz bir rüya,

Tek bir sır iken hilkat

Garibesinde saklı kaldı hakikat,

Boşuyor hakkı tek celsede

İnsanlık denen dava,

Sezon sonu yaşamlar

Bir alana bir bedava..

Mutluluksa avuç avuç

Haplarla bir anlık,

Birilerine yaşam koçu

Kendisine kurbanlık..

Kendi hesabına göre dünya

Bölen insan,

Bölünen hayat,

Kalan ise coğrafya..

Zamanda bir atanma

Ya süren ya sürdüren,

Ruhlarda bir muamma

Vicdanı süründüren..

Sevgide ilk öncelik

Özgürlüğüne giden,

Neticede evlilik

Hem ölen hem öldüren..

Şimdi yanına oturdum ya

Öyle küçüldü dünya..

Oysa senin sınırın ufka kadar uzuyor,

Bittiği noktadaysa hep güneşim batıyor,

Ruhum da bir karanlık

Ve ben yetim kalıyorum,

Yüzüme bir avuç toprak karıp

Ahirete maya çalıyorum,

Oysa topraklara doymuyor

Bu hayatta ki yüzler,
Hadi şu kirlenmiş ruhlara
Bir fatiha gönder..

Aslıhan Savaş